

POKROK

PUBLISHING CO.

výdává
POKROK ZÁPADU
 a místní vydání
 v Orote pro Maline okres, Neb., ve
 Schuyler a Clarkson pro Colfax okres,
 Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
 sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
 Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
 pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
 pro státy South a North Dakota.

Předplatné:
 Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
 \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněz dajíte se pomocí pe-
 sáckých poukázek (Money Orders), ex-
 presních poukázek (Express Money
 Orders), bankovních poukázek (Bank
 Drafts), anebo v registrovaném dopis-
 e. Oznamujeme-li své přání, udepte
 starou i novou adresu.

Doplňky z kruhu čtenářstva ochotně
 a vešměme. Musí být slušné, psané
 bez úmyslu někoho osobně pokřiviti a
 podepsány plným jménem, ať již má
 být v redakci utajeno, anebo s dopi-
 sem odevzdáno.

FERDINAND KOBURSKÝ, ZRÁDCE BULHARŮ.

Po nešťastné rozložovací vál-
 ce na Balkáně, v níž Bulhaři by-
 li poraženi, nastalo značné rozru-
 šení proti Rusku a proti všemu, co
 Bulharům připomínalo dřívější
 přátelství Ruska.

V říjnu r. 1913 přinesl "Voss-
 sche Zeitung" zprávu, že celý bul-
 harský národ přestoupil k umí a
 že panovník cara Alexandra II. O.
 svoboditelce bude na znamení roz-
 tržky s Ruskem, zahalen černou
 rouškou. Dále, že Slovanský spo-
 lek bude přimčen, aby ze svých
 stanov vykřikl slova "Slovani" a
 "slovanský".

Nezdálo se však, že by byla zprá-
 va ona pravdivá. České listy jí ne-
 věřily. Když však se podobné
 zprávy množily, přestaly je v Pra-
 ze ignorovati a zaznamenávali je,
 ač jen s výhradou. Rok 1915 však
 přesvědčil každého, že Bulhaři to
 mysleli doopravdy a bylo nutno
 uznati, že německé listy byly do-
 brě o všem zpraveny.

Několik dní po zprávě ve "Voss-
 Zeitg." přinesl orgán Slovanské-
 ho spolku v Petrohradu "Slavjan-
 skija Izvestija" článek "Svatá
 stolice a Balkán", který přezněl
 z francouzské publikace měsíční
 "L'Evénement". Článek napsal ji-
 stý ruský kníže a diplomat, důvěrný
 přítel arcibiskupa-kardinála
 Ledochovského, hlavy to římské
 propagandy.

Diplomat píše, že když v roce
 1894 navštívil kardinál Ledochov-
 ského, byl překvapen, poněvadž u
 něho našel princeznu Klementinu
 Koburskou, matku krále Ferdin-
 anda, která byla prostřednicí
 mezi Vatikánem a svým synem.
 Dle výroku kardinála Ledochov-
 ského, nebyla prý země bulharská
 pravoslavnou, ne však také výluč-
 ně katolickou. Byla schismati-
 ckou.

Princezna Klementina již tehdy
 se snažila, aby Bulhaři převedla
 na víru katolickou. Když se při-
 blížila doba, kdy bylo nutno, aby
 následník trůnu Boris přestoupil
 na pravosláví, začala princezna do
 Říma, kde si proti svému synu —
 králi Bulharů — vedla stížnost a
 žádala papeže, aby tomu nedovo-
 lil. Papež jí tehdy uklidnil objas-
 něním, že přechod k schismě bul-
 harské jest něčím zcela jiným, než
 přechod k pravosláví.

Když přinesl Borise převáděti
 na pravosláví, ujela matka jeho
 kněžna Louisa do Mentony, aby ú-
 koum tomu přítomna nemusela bý-
 ti. V Mentoně jí došel list od pa-
 pěže, v němž jí uklidňoval a zá-
 rovec ujišťoval, že odtě její na ko-
 nec přece jenma nebude složena
 bez obměny a že přinec přece jí
 téžství věci katolické.

Od roku 1895 považovalo Ra-
 kousko Ferdinandu za svého člo-
 věka, jemuž dala úkol, aby vše
 Ruska na Balkáně nejen oslabil,
 ale vůbec zmačkal. Přicinilo se u
 to, aby papež dal Ferdinandu k
 posádky ohromné sumy, pomocí
 nichž by se postaral, aby došlo
 k unii bulharska s Římem. Viděl
 a "Rim slobody Koburgovi, že mu za
 to, co pro ně učinil, pomohou, aby
 dostoupil k trůnu starobylý trůn
 císařů byzantských v Carigradu, a
 bulharským císařem pak sibi-
 li. Kde se stane patriarchem ve Sva-
 tě Sofii.

Ve velkém tomto spiknutí pro-
 ti pravosláví měli však prsty ne-
 jen hierarchie církve římské a
 nejvyšší duchovní v Sofii, ale i
 církevní hodnostáři ve Vídni a řád
 jezuitský s kardinálem Stejným
 berem v čele.

Od té doby Ferdinand byl v ne-
 ustálém spojení s Římem, s mo-
 cným řádem jezuitským, jakoz i
 pány vídeňskými, toužícími po
 nadvládě balkánské. Již měli vy-
 pracovaný plán budoucí velké ří-
 še balkánské, nad níž by Bulhar-
 sko vládlo v čele s Koburkem a
 pod ochrannou Rakousko-Uherska.

Pohlaví řádu jezuitského ne-
 ustále dojíždělo do Sofie a smlou-
 vali s náčelníky bulharské církve,
 jak by k sloučení nejlépe došlo
 mohlo. Ohromné sumy peněz by-
 ly vyhlázeny, aby evropský tisk
 Ferdinanda Koburka vynášel do
 výšosti a za genia ho pasoval, jen
 aby v okamžiku, až by došlo k
 skutku, zdálo se to, co dříve taj-
 ně smlouvalo, že vše jde cestou při-
 rozenou, nehledanou a jako nutně
 považovanou.

K tomu, za vhodný okamžik, by-
 lo vyhlédnuto jaro v roce 1912,
 když Ferdinand, za spolupůsobení
 Vídně a pomoci Vatikánu, uzavřel
 smlouvu se Srbskem a Řeckem.

V den vypovězení války Tur-
 eku, stalo se něco, čemu nebylo
 hned věnováno pozornosti. Ve
 všech katolických kostelích v Ří-
 mě bylo konáno slavnostní medle-
 ní za zdar bulharských zbraní, za
 vítězství Bulharů, ale nikde při
 modlitbách nebylo vzpomínáno na
 spojence jejich, na Srby, Řeky ne-
 bo Cernohorce.

Co následovalo po válce balká-
 nské, víme. Co naděje, až bude ú-
 četováno po válce nynější, nelze
 vytušiti.

Jisto však jest, že Spojenci Bul-
 harům nezapomenou nikdy jejich
 prodradu. Budou trpěti za svědka
 Ferdinanda, jenž za zájdy národa
 jednal proti zájmům země a lidu.

Po válce prohlásil Daněv: "My
 sami jsme tvůrci svého žalostného
 osudu".

Co reknou po válce?
 Jest jim dobře známo, kdo je za-
 prodal. Vědí dobře, že Koburko-
 va touha táhne se k lesku koruny
 a k porobení lidu, neboť čím vět-
 ší záje rozlévá se od koruny, tím
 větší jsou poddání otroky.

FRANCOUZSKÝ DUSTOJNÍK O BITVĚ U VERDUNU.

"Jsme mčení uznati statečnost
 Němců v této akci. Proti palbě
 nejvyšší vrahedné pokoušeli se zléři
 příkré svahty, vedoucí ke tvrzí,
 podporující doslovně jeden druh-
 ho, jak se hnal ku předu v mu-
 zném zoufalství. Kada za radou
 klesala, aby již nepovstala. Na-
 ši muži jevíli vytrvalost a zloves-
 tonu odhodlanost Napolemových
 gardistů. Jest to vskutku desivé
 vraždění, jímž Němci procházejí
 den za dne, vraždění, jež musí na
 konec demoralisovati nejstateč-
 nější vojáky." Závě řeční bývalý
 poskytnuto jest v dopise, jež jí-
 stý vysoký důstojník poslal sena-
 toru Humbertovi. Zní jak ná-
 sleduje:

"Jako herec v hrdinském dra-
 matu, jež se odehrává u Verdunu,
 chce vás ujistiti, že pevnost na
 Maase zustane nedotknuta. Moje
 jistota v ohledu tomto není pou-
 ze výsledkem toho fakta, že jeden
 z našich nejslavnějších generálů
 projevil mně úplnou sebedůvěru ve
 výsledek tohoto gigantického zá-
 pasu, ale jest inspirována chová-
 ním našich vojáků, jejichž sláva
 překonává věky dávných i mo-
 derních věků. Historie bude vy-
 právěti, jak tyto muži zápasili o
 každý palec půdy proti nevyčer-
 patelnému přívalu barbarů. Bo-
 joval jsem se svým praporem na
 každém palec půdy, jenž byl u-
 činen slavným během minulých
 tří neděl na severovýchod od Ver-
 dunu. Nikdo se aktuálně nepodí-
 lel více na bojích na západní fron-
 tě, nežli já. Prodřel jsem hubst-
 vý ústup Belgií, okusil radosti vi-
 těství na Marne, a bojoval jsem
 u Dinantu, u Verdunu, u Verdunu
 a u Montcaillu a Remeše.

"Moje divně byla v ofenzivě u
 Arrasu minulého června a rovice
 v Champagnu minulého září. Nuo-
 reknu vám, že jsem nikdy nepat-
 řil tak desivému přívalu čelou a
 oceli, jako u Verdunu. Neprátele
 tlačí, zpupně hrdí, spouštějí rou-
 čeké letáky mezi nás, slibující nám
 bombardování, proti němuž nás

kononada v Champagnu byla pou-
 hou dětskou hračkou. V letáčkách
 se udávalo, že musíme býti připra-
 veni na 120 hodin nepřetržité ka-
 nonády. Ve skutečnosti tato lha-
 ta byla daleko překročena. Ale
 náš vrchní velitel vydal rozkaz:
 "Musíme se udržeti v těchto po-
 sících ze každou cenu, a raději ze-
 mřít, nežli souvnoti." Tento
 rozkaz byl splněn. Jakkoli jsem
 viděl celé praporey táti v této pe-
 kebné výšce, nepřítel nebyl s to
 zaplaviti statečný zbytek nebo
 prolomiti naše linie."

V historii není dosud něčeho po-
 dobného, jako byly boje u vsi
 Vaux. Malebný starodávný ka-
 nonný kostel, se svou širokou zvoni-
 cí, odděluje vojiny Petainu od
 vojáků kaiserových. Kromě roz-
 tříštěných nárobních kamenů a
 silné zvonice, nyní sřícené a slou-
 žící za barikádu, něčeho zde není,
 aby v okamžiku, až by došlo k
 skutku, zdálo se to, co dříve taj-
 ně smlouvalo, že vše jde cestou při-
 rozenou, nehledanou a jako nutně
 považovanou.

K tomu, za vhodný okamžik, by-
 lo vyhlédnuto jaro v roce 1912,
 když Ferdinand, za spolupůsobení
 Vídně a pomoci Vatikánu, uzavřel
 smlouvu se Srbskem a Řeckem.

V den vypovězení války Tur-
 eku, stalo se něco, čemu nebylo
 hned věnováno pozornosti. Ve
 všech katolických kostelích v Ří-
 mě bylo konáno slavnostní medle-
 ní za zdar bulharských zbraní, za
 vítězství Bulharů, ale nikde při
 modlitbách nebylo vzpomínáno na
 spojence jejich, na Srby, Řeky ne-
 bo Cernohorce.

Co následovalo po válce balká-
 nské, víme. Co naděje, až bude ú-
 četováno po válce nynější, nelze
 vytušiti.

Jisto však jest, že Spojenci Bul-
 harům nezapomenou nikdy jejich
 prodradu. Budou trpěti za svědka
 Ferdinanda, jenž za zájdy národa
 jednal proti zájmům země a lidu.

Po válce prohlásil Daněv: "My
 sami jsme tvůrci svého žalostného
 osudu".

Co reknou po válce?
 Jest jim dobře známo, kdo je za-
 prodal. Vědí dobře, že Koburko-
 va touha táhne se k lesku koruny
 a k porobení lidu, neboť čím vět-
 ší záje rozlévá se od koruny, tím
 větší jsou poddání otroky.

"Jsme mčení uznati statečnost
 Němců v této akci. Proti palbě
 nejvyšší vrahedné pokoušeli se zléři
 příkré svahty, vedoucí ke tvrzí,
 podporující doslovně jeden druh-
 ho, jak se hnal ku předu v mu-
 zném zoufalství. Kada za radou
 klesala, aby již nepovstala. Na-
 ši muži jevíli vytrvalost a zloves-
 tonu odhodlanost Napolemových
 gardistů. Jest to vskutku desivé
 vraždění, jímž Němci procházejí
 den za dne, vraždění, jež musí na
 konec demoralisovati nejstateč-
 nější vojáky." Závě řeční bývalý
 poskytnuto jest v dopise, jež jí-
 stý vysoký důstojník poslal sena-
 toru Humbertovi. Zní jak ná-
 sleduje:

provazem tlustým nemilosrdně.
 Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

Střeje se raději vyplatil z nucené
 této koupce mořské.

VLIV ČESKÉHO NA RODNÍHO SDRUŽENÍ U BRITSKÉ VLÁDY

(Tisk. Kanc. Čes. Nár. Sdružení.)
 Zpráva o záteční dra. Guči, vni-
 československé pomněné výpra-
 vy do Srbska, a jeho převezení z
 loď do pevnosti Gibraltaru, ohro-
 mila celou českou a slovanskou ve-
 řejnost, tím spíše, že provázeno
 bylo záteční okolnostmi pro nás
 Čechy nejvíce nepřítelny. Stej-

PANAMSKÝ PŘÍPLAV OTEVŘEN BUDE ZNOVU 15. DUBNA.

Washington, D. C., 16. března.
 Črední předpověď, že Panamský
 příplav bude znovuotevřen dne
 15. dubna i pro těžké lodě, byla o-
 uoměna dnes válečným odborem.
 Stuy v Gaillard průseku, kde hlav-
 ně došlo k pohybným země, kte-
 rými vodní cesta byla zabloková-
 na na podzim, považován je za u-
 spokojivý a opravňující předpo-
 věď, že do 15. dubna bude sesu-
 lá půda opět odstraněna. Až do-
 posud příplavní úředníci odepí-
 rali naznačení, v které době asi
 příplav bude otevřen znovu. Plu-
 kovník Harding poslal všera tele-
 gram, v kterém naznačuje, že
 nenastane-li překážek dalších, pří-
 plav pro všechny lodě bude ote-
 vřen po 15. dubnu. Sesouvání pů-
 dy nastalo v září a zprvu mělo se
 za to, že nenastane žádné zata-
 ření cesty a také první správy an-
 ty v tom smyslu, že v několika tý-
 dnech bude možno příplav býti
 opět používán. Když ale došlo
 k dalšímu sesouvání půdy, bylo u-
 žádáno, že není možno přesně
 naznačiti, kdy příplav otevřen bu-
 de znovu.